

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

ליקוטים ממשנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורי הוד וברקים מתולדותיו והשתלשלות זרעו אחריו

גליון 2 |

חג הסוכות תשפ"א

שבוע של חיים

מתורתו של הרה"ק רבי שלמה מקרלין זצוק"ל זי"ע בנושא השבוע

איזו היא עבודה?!

הצדיק ר' הירש דובראוויצ'ר (מחשובי תלמידיו חסידיו של רבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין) היה לו מתחילה יצר הרע גדול מאד, והיה צריך לעבודת גדולה בעניני תאות, ופעם אחת לקח את עצמו לשרש מעצמו את המחשבות, והיה דרכו להגיד בפיו מחשבותיו שעולים בלבו לפני רבים למען יתבייש מהם, באופן שהיה קשה לעמוד לידו. ועל ידי זה נפטרו ממחשבות זרות. ופעם אחת נכנס אל רבי שלמה זי"ע ואמר לו: רבי, הבו לי עבודת קלה מעט, והשיבו: ר' הירש, שאתם תאמרו כן?! הלא אנו מחפשים בכל יום עבודת קשה יותר, ואילו אתם מבקשים את הקלה?
(כתבי רמ"מ מינעו)

הרה"ק רבי צבי הירש דאבראוויץ היה מבין גדולי חסידיו רבינו רבי שלמה ואחריו הסתופף בצל תלמידו הרה"ק רבי אשר הזקן מסטאלין זי"ע בכתבי ר' יאשע שוי"ב (מערכת מרן זי"ע אות נז) מביא עליו סיפור מעניינא דיומא: ר' הירש דאבראוויצ'ר היה מחסידיו רבי שלמה מקרלין, פעם אחת לא היה לו אתרוג ולא היה לו כי אם קאפטין אחד לשבת ויום טוב, ומכר או משכן את הקאפטין וקנה עבורו אתרוג ולא היה לו במה לילך להתפלל ולבש הקיטל והלך להתפלל.

עצה לחיים

עבודת ה', מתורתו של הרה"ק רבי שלמה מקרלין

מוחץ כל הקמים

מוחץ מתנים קמיו, במתינות נמחצו כל הקמים. (מובא בשמו הקדוש בקובץ דיבורים להרה"ק היבית אהרן זי"ע - כת"י)

מסכת חיים

תולדות חייו של הרה"ק רבי שלמה מקרלין זצוק"ל זי"ע (ב)

התקרבות רבינו לחסידות

בעודו (בשלהי) שנות העשרים לחייו, התקרב רבינו לדרך החסידות. עוד קודם לכן, בגיל צעיר ממש נתלקטו ובאו להתחמם ממדורת תורתו תלמידי חכמים מופלגים ומגדי שמועות, והוא נקרא לעמוד בראש ישיבה גדולה לאלקים, להרעיף משם את טללי חכמתו.

אותם ימים רעשה ותחל הארץ, מבשורת חידוש החסידות, שפתחה צוהר ואשנב לכל אשר בשם יהודי יכונה לבוא ולחזות בנועם ה'. מטבע הדברים גררה עמה התהודה העצומה התנגדות איתנה ביותר מצד אלו שהאורות אשר זה מקרוב באו היו זרים ומנוכרים להם. מדינות ליטא ורוסיה הלבנה היו מעוזי ההתנגדות, וגאוניהם לחמו בחרב ובחנית בכל ניצן של חסידות.

הלוחם הגדול במתנגדים שבמדינות אלו, היה רבינו הקוה"ט רבי אהרן הגדול מקארלין שיועד לכן על ידי רבו המגיד הקדוש. כחלק משליחותו, נצטווה מפעם לפעם לצאת למקומות שונים במדינות אלו, ולהחדיר את אור החסידות בנפשם של בעלי נשמות גבוהות ומסוגלות.

כמה וכמה גרסאות ונוסחאות נמסרו על אופן התקרבותו לדרך החסידות ורבותיו הקדושים המגיד ממעזריטש זי"ע. ונחל עתה בגיסה המפורסמת (כפי שנמסרה על ידי אחד מגדולי מעתיקי השמועה בדור האחרון ה"ה החסיד המפואר רבי חיים אשר לדרמן מירושלים שהיה נודע בגודל דייקנותו וכפי ששמעה מפי זקני החסידים בצפת)

אור גדול בליטא

יום אחד קרא המגיד ממעזריטש את רבי אהרן הגדול מקארלין לחדרו ונס לו: ישנו אור גדול במדינת ליטא, חפצי שתביאהו אלי!

רבינו יצא ליעד שליחותו, והחל מסובב בערי ליטא, כשהוא משמיע בכל מקום בואו דברי תוכחה בדרך החסידות, ומעורר את העם לתשובה. בתוך כך הגיע לעיירת מושבו של רבינו.

מצבות הקודש של צדיקי בית זוועהיל בעיירה זוועהיל שבאוקראינה (כיום נובוהרד-וולינסקי). הרה"ק רבי יחיאל מיכל ובנו רבי מרדכי - נכדי רבינו הקדוש מקארלין. אשר ימי ההילולא קדישא בימים אלו (ראה מדור זרעו בחיים)

סיפור בחיים חיותו

על נבלאות הרה"ק רבי שלמה מקרלין
בחיים חיותו, ועל הציון הקדוש ש"כמו בחיים חיותו"

השרף שנשלח מליזענסק לקארלין

"ברכה טובה! - לזאת אצפה". תשובתו של הרבי הדהימה אותו ביותר "אם כן זאת ברכתך הנתונה לך, שתזכה במהרה להידיבק לצדיק אשר משרש נשמתך הוא. יען כי כאן אצלי אין שורש נשמתך מצויה" - בירך פסק הרבי מליזענסק.

ימי הסוכות עברו עליו בהתרוממות רבה, ולאחריהם, כשנכנס להיפרד בצל הקודש, שוב חזר הרבי על דבריו וברכתו. שב ר' אורי לביתו ללבוב, ומפעם לפעם כאשר ביקרו בה צדיקים מישראל, הקפיד ר' אורי להסתופף בצלים וביקש להתחמם לאורם, אך שוב ושוב נוכח כי בשורש נשמתו אינו מחובר אליהם.

ויהי היום ורבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע מבקר בלבוב. ר' אורי אינו מודע כלל כי הצדיק בא לעיר. ואך כאשר עזב את לבוב, נודע לו על המאור הגדול שזה עתה יצא הימנה. חיש מהר החל לרוץ ולרדוף אחרי מרכבת הצדיק שהלכה והתרחקה מלבוב. ככל שדימה להתקרב אליה, כך ראה אותה מתרחקת יותר ויותר. בלית ברירה נשאר ר' אורי על עמדו והחל לצעוק בכל כוחו שימתינו עבורו. או אז

עצרה המרכבה מנסיעתה, וכאשר קרב רבי אורי אליה, הושיט את ידו לשלום. או אז תפס בו הרבי ומשכו אל מרכבתו, ותיכף צייה להמשיך בנסיעה בדרך לקארלין. שבע שנים רצופות עשה אז השרף בצל רבו בקארלין, התחמם לאורו הבהיר ונצרך באשו הגדולה עד שהפך והיה ל"השרף מסטרעליסק" מגדולי ומובחרי תלמידיו וחסידיו של הרש"ק.

עוד חזון למועד להאריך בסיפורים אודות הקשר הטמיר ודביקותו הגדולה ברבו, ועל השבע שנים הנוספות שעשה בצל הקודש כחודש לאחר שיבתו למעונו, בגין חיפושיה של זוגתו הרבנית שלא ידעה על מקום היעלמותו ושאיבתו אל האור הגדול שבקארלין.

(על פי "שמע שלמה" בשם הרה"צ רבי אורי יהושע אשר אלחנן מקאליבעל ששמע מאביו הרה"ק רבי עקיב צבי מפאריסאוו זי"ע)

המפנה הגדול התחולל באותו יום...

זה זמן רב לו לר' אורי "האברך המבקש" שהוא תר ומחפש אחרי הצדיק שינחנו בעבודת השם ויעלה אותו לפסגות רוחניות כאוות נפשו הטהורה.

ר' אורי - מי שלימים יתפרסם כהרה"ק "השרף מסטרעליסק" יצא את לבוב שבה הקים את ביתו לאחר נישואיו, והועיד את פעמיו ליזענסקה, שם ביקש להתעלות בירח האיתנים בצלו של המאור הגדול הרבי הקדוש בעל ה"נועם אלימלך זי"ע. ימי ראש השנה ויום הקדוש עברו עליו בהתרוממות יתירה. וככל שקרבו ימי הסוכות, חש כי נפשו מזדככת ומתרוממת רק מעצם המחשבה כי השנה יזכה לחסות עם הרבי בצל הסוכה בליזענסק לצידם של ה"אשפוזין קדישין עילאין".

אבל אז חל המפנה הגדול. אותה שעה ביום ערבו של חג הסוכות, כל תושבי ליזענסק וקהל החסידים עסוקים בהכנות מייגעות, מי בחיפוש קידחני אחרי ד' המינים והשלמת החסר, ומי בגמר הרכבת הסוכה, עיסורה וסיכוכה כהלכתה. האברך היחיד שמצא לו פנאי לעיסוק מסוג שונה, הוא ר' אורי דגן. הוא יושב לו עתה בבית המדרש, כולו אומר ועוסק בהכנה דרבה לקראת הימים הנעלים הממששים ובאים.

ואז נצפית בפתח דמותו הקדושה של הרבי ר' אלימלך. גם הצדיק מליזענסק טרוד עתה בעניינים נשגבים משלו. "נרות לכבוד יום טוב" לצד הארת נשמות ישראל והידיבקותם למקור שורש נשמתם.

"אולי יש בידך מעות עבור הנרות" - פונה הרבי ישירות לאברך - שרואה זכות להיענות מיידית לבקשה. כל הארנק נמסר באחת לרבי, שיעשה בהם ככל חפצו. קורת רוח פשטה על פני הרבי מליזענסק. הצדיק שלא נשאר חייב, התבטא תיכף: "ומה אתן לך בעבור זאת?" לא חכך ר' אורי הרבה והשיב בפשטות

זרנו בחיים

מדור זכרון
לצאצאי רבינו זי"ע

בית זוועהיל (א)

בגליון הקודם נשמט הענף החמישי היוצא מגזע אילן רבינו הקדוש. חתנו רבי דוב משה, שהיה חותנו של הרה"ק רבי שלמה חיים פרלוב זי"ע ראש שושלת קודינבו.

שומה עלינו להדגיש ולהבהיר תחילה כי אין כל התיימרות ואף לא ניסיון, להציג את התמונה במלואה. רק הארתם של חלק מדמויות בשושלת מפוארת זו.

הפעם נעסוק בצדיקי בית זוועהיל אשר זכו להימנות על צאצאיו של רבינו הקדוש. זאת לרגל ההילולא קדישא של שניים מהם בימים אלו.

הראשון הוא הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזוועהיל זי"ע, השני בשלשלת הקודש (בנו של מייסד השושלת הרה"ק רבי משה'לה בן המגיד הקדוש מזלאטשוב זי"ע), הוא היה חתנו של הרה"ק רבי ישראל חיים מלאדמיר (חתן רבינו הקדוש מקארלין, ובנו של הרה"ק רבי אברהם המלאך בהרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע) אשר נשא את בתו מרת דבורה ע"ה, וכפי המסופר בבית זוועהיל אותה החזיק רבינו הקדוש בקטנותה בזרועותיו בעת שנהרג על קידוש השם.

ג' בנים וג' בנות נולדו להם, ונסתלק ב"יב תשרי תרט"ז השני הוא בנו הרה"ק רבי מרדכי'לה (הראשון) והשלישי בשושלת זוועהיל. ואשר עליו התבטא הרה"ק ה'בית אהרן' מקארלין כי הוא "מקור האמת" ואילו אביו הרה"ק רבי אשר מסטאלין כשבא פעם אחת לבקר את אביו רבי מיכל'ה קראה לו זוגתו מרת דבורה'לה ואמרה לו: הבה ואראה לך "אנטיקל" אוצר חמדה שאיני מראה לאיש. והחווה לו על עריסתו של רבי מרדכי'לה. התבונן בו

הצדיק וקרא "הוא יאיר את העולם"
נסתלק בערב סוכות תרס"א (ערב סוכות שחל בערב שבת כהשנה).

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

הציון הקדוש בלודמיר

בבית הקברות בלודמיר, נטמן גם רבינו הקדוש, במקום הנודע והמסוגל לישועות כבחיים חיותו. במשך שנים רבות עלו בחרדת קודש לצינו, גדולי האדמו"רים והמוני חסידים, עד כדי כך שלגדול קדושת המקום היו מהצדיקים שעמדו בדוקא מחוץ לאהל הקדוש.

עם פרוץ השואה נדם היישוב היהודי בלודמיר ונפסקה העלייה לאהל הקדוש. בנוסף השמידו הנאצים את כל המצבות בבית הקברות היהודי, ושמן זה נמשך גם לאחר שנות השואה תחת השלטון הקומוניסטי.

בדרך נס, מלבד במקומות בודדים לא נבנו מבנים על שטח בית הקברות, ולאחר נפילת מסך הברזל בשנת תש"נ, התמסר כ"ק אדמו"ר מקארלין סטולין שליט"א לאיתור וגילוי מקום האהל הקדוש והקמת אהל החדש, ולאחר תלאות רבות עלה בידי לפני 20 שנה בשנת תשס"א להקים מחדש את האהל על קברו ולהצילו ממרמס העוברים ושבים. מגי אז יכלו המתפללים העולים לפקוד בחזרה את הציון הקדוש לאחר הפסקה כה ארוכה.

בית הקברות בלודמיר והאהל הקדוש

העיררה לודמיר הייתה ידועה כ-800 שנה ברבנים וגדולי התורה ששכנו בקרבה ונטמנו בבית הקברות שבעיר. עוד יסופר בגיליונו על תולדות העיררה ורבניה ומאוריה.

אורו של רבינו הקדוש החל לזרוח בלודמיר לפני כ-240 שנה. היה זה תהליך שנמשך מספר שנים מאז שנת תקמ"א כאשר החלה מסכת של רדיפות כלפי החסידים בכלל ובמיוחד כלפי מעוז ומרכז החסידות שהתרכז באותם ימים בפנינסק ובקארלין וסביבותיה. ביחוד סבלו שם גדולי וצדיקי החסידות, והמפורסמים שבהם סגגורם של ישראל הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב שפיהן אז כרבה של פינסק אותה נאלץ לעזוב ולהשתקע בברדיטשוב שבמרכז וואהלין, ומשנהו רבנו הקדוש רבי שלמה מקארלין, שבעקבותיו עזב אף הוא את מקומו בקארלין והשתקע בשנת תקמ"ו לערך בעיר לודמיר שבמערב וואהלין על גבול גליציה. מגי אז החלה תקופה חדשה - אור חדש שהאיר מלודמיר על הארץ והיושבים עליה.

רוצה לקבל את העלון במייל?
שלח הודעה ל-

A025004727@gmail.com

הנדיב החפץ בעילום שמו
מעיר לונדון יצ"ו
לזכותו ולזכות משפחתו,
ושיצליה בכל מעשיו

ליכות עידן ישראל בן טרז אסתר
איריס בת סוליקה
וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם
להצלחתם, ברוב נחת ושלוה